

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR. 313 / 29 . 09.2008
privind solutionarea contestatiile formulate de
SC S SRL in calitate de reprezentant fiscal al SC E,

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a fost sesizata de Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale, cu privire la contestatiile formulate de **SC S SRL in calitate de reprezentant fiscal al SC E** conform Deciziei emisa de Agentia Nationala de Administrare Fiscala – Directia generala de administrare a marilor contribuabili.

Contestatia a fost formulata impotriva deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii emise de Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale, prin care s-a stabilit in sarcina **SC E**:

- - accesorii comision vamal;
- – accesorii TVA.

Contestatia a fost formulata impotriva deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii, emisa de Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale, prin care s-a stabilit in sarcina **SC E**;

- - accesorii comision vamal;
- – accesorii TVA.

Chiar si in raport de data emiterii deciziilor de calcul accesorii, contestatiile au fost depuse in termenul prevăzut de art.207 (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, fiind inregistrate la Directia Judeteana pentru Accize si

Operatiuni Vamale la data de 18.08.2008 si la data de 21.08.2008, conform stampilei aplicata de Serviciul registratura pe originalul contestatiilor aflate la dosarul cauzei.

Constatând ca in speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 si art. 209 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, si avand in vedere prevederile pct. 9.5 din Ordinul Pesedintelui .A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit caruia *“În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei”*, precum si faptul ca societatea contestatoare se regaseste in anexa 1 la pozitia 1.240 din Ordinul nr.1354/2007 pentru actualizarea marilor contribuabili din Ordinul nr.753/2006 privind organizarea activitatii de administrare a marilor contribuabili, Direcția generala de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de de Administrare Fiscala este legal investita sa solucioneze contestatiile formulate de SC S SRL in calitate de reprezentant fiscal al SC E.

I. Prin contestatiile formulate impotriva Deciziilor de calcul accesorii, societatea sustine ca declaratiile vamale de punere in libera circulatie pentru inchiderea regimurilor de perfectionare activa si admitere temporara au fost intocmite tinand cont de precizarile adresei ANV, iar societatea a achitat drepturile vamale de import aferente acestor declaratii vamale in momentul depunerii la autoritatea vamala, respectiv la data punerii in libera circulatie.

Totodata, societatea sustine ca potrivit prevederilor Regulamentului CEE nr.2913/1992, care prevad la art.217, art.221 si art.222 ca orice valoare a drepturilor vamale care rezulta dintr-o

datorie vamala se calculeaza de autoritatile vamale si se comunica debitorului iar aceasta valoare trebuie achitata de catre debitor, societatea are obligatia de a achita datoria vamala doar in baza deciziilor emise de autoritatea vamala.

Potrivit actului normativ invocat, societatea sustine ca si-a indeplinit obligatiile legale care ii reveneau prin achitarea drepturilor vamale in momentul in care aceasta a fost comunicata contestatoarei neexistand intarzieri la plata acestor debite nici la data depunerii declaratiei vamale de punere in libera circulatie si nici la momentul emiterii deciziilor de recalculare a drepturilor vamale si a deciziilor de calcul accesorii.

Ca urmare, contestatoarea argumenteaza ca majorarile de intarziere aplicate de la data inregistrarii declaratiei vamale de import la autoritatea vamala si pana la momentul achitarii obligatiilor fiscale din decizia de recalculare contravin legislatiei vamale comunitare intrucat in aceasta perioada de timp autoritatea vamala nu a emis si nici nu a comunicat o decizie prin care sa informeze societatea asupra existentei unor datorii vamale neachitate.

II. Prin deciziile de calcul accesorii, au fost calculate in sarcina SC E accesorii aferente datoriei vamale stabilita prin deciziile pentru regularizarea situatiei si deciziei pentru regularizarea situatiei, pentru plata cu intarziere a acestora in temeiul art.86 lit.c) si art.115 din OG nr.92/2003, republicata.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatarile organelor vamale, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control vamal, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca accesoriile aferente obligatiilor fiscale stabilite de controlul vamal ulterior sunt datorate de la data declaratiei vamale sau se calculeaza incepand cu data comunicarii deciziilor de regularizare prin care au fost individualizate obligatiile principale.

In fapt, prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii au fost calculate majorari de intarziere aferente datoriei vamale, de la data declaratiilor vamale de import, respectiv

21.03.2007, 23.03.2007 si 26.03.2007, pana la data platii datoriei vamale, respectiv 04.08.2008 si 11.08.2008.

In drept, potrivit dispozitiilor art.119 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadentă de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

Iar potrivit art.120 alin.1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“(1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv”.

Fata de prevederile legale de mai sus se retine ca organul vamal a calculat majorari de intarziere conform principiului juridic potrivit caruia accesoriul urmeaza principalul.

Se retine ca accesoriile au fost stabilite de la data nasterii datoriei vamale, respectiv data punerii in libera circulatie pana la data platii acestora.

Totodata, se retine si faptul ca societatea si-a insusit debitele principale stabilite prin deciziile pentru regularizarea situatiei, prin necontestarea acestora.

In materia obligatiilor vamale, in speta, scadenta o reprezinta momentul nasterii datoriei vamale.

Astfel, la art.223 alin.1 si 2 din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al Romaniei se preve ca :

“(1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;

b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

In vederea stabilirii datei de la care incepe sa curga calculul obligatiei de plata a accesoriilor se face aplicarea prevederilor art.90 alin.2 din Legea nr.86/2006, astfel: *“Daca nu se prevede in mod*

expres altfel, data declaratiei vamale acceptate este data inregistrarii ei si determina stabilirea si aplicarea tuturor dispozitiilor privind regimul vamal.”

De asemenea, avand in vedere faptul ca Legea nr.86/2006 privind Codul vamal, nu prevede dispozitii exprese privind data de la care se calculeaza obligatiile fiscale accesorii, rezulta ca in conformitate cu prevederile art.1 alin.2 din OG nr.92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata, potrivit caruia “ *Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel*” se retine faptul ca aceasta se completeaza cu dispozitiile art.119 din Codul de procedura fiscala.

Ca urmare, potrivit prevederilor legale de mai sus in mod legal organul vamal a calculat majorarile de intarziere.

Potrivit celor prezentate nu se poate retine motivatia contestatoarei referitoare la faptul ca si-a indeplinit obligatiile legale privind achitarea drepturilor vamale in momentul cand i-au fost comunicate deciziile pentru regularizarea situatiei deoarece accesoriile se datoreaza conform legii de la momentul nasterii datoriei vamale iar nu de la data comunicarii diferentelor de datorie vamala cum eronat sustine societatea, aceste diferente fiind stabilite ca obligatie de plata la momentul nasterii datoriei vamale, venind sa intregasca obligatia datorata de contribuabil la acea data si nu la data incheierii deciziilor de regularizare, la finalizarea controlului vamal ulterior al operatiunilor.

Pe cale de consecinta, se va respinge contestatia ca neintemeiata pentru accesoriile aferente datoriei vamale calculate prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art.119 si art.120 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

Respingerea contestatiilor formulate de **SC S SRL in calitate de reprezentant fiscal al SC E** ca neintemeiate, pentru accesorii aferente comisionului vamal si TVA, stabilita prin deciziile

referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel sau Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.